

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2340/2015
04.02.2016. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Љубице Милутиновић, председника већа, Биљане Драгојевић, Марине Говедарица, Слађане Накић-Момировић и Миломира Николића, чланова већа, у парници тужиље С.Т. из С., чији је пуномоћник О.Ј., адвокат из С., против тужене Туристичке организације Града Н.С., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 889/15 од 22.05.2015. године, у седници одржаној 04.02.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 889/15 од 22.05.2015. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 889/15 од 22.05.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1118/13 од 20.06.2014. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев и обавезана тужена да тужиљи на износ од 1.509,84 динара исплати законску затезну камату у износу од 66,14 динара од дана доспелости 06.06.2013. године до исплате 04.09.2013. године и износ од 9,51 динар од доспелости 06.06.2013. године до исплате 13.11.2013. године, све са законском затезном каматом од 05.09.2013. године на износ од 66,14 динара и од 14.11.2014. године на износ од 9,51 динар до исплате. Тужбени захтев тужиље за износ главнице од 1.820,00 динара и у делу камате преко досуђених износа ближе описаних у том делу изреке је одбијен. Допунском пресудом истог суда од 10.02.2015. године одређено је да свака странка сноси своје трошкове.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 889/15 од 22.05.2015. године, одбијене су жалбе тужиље и потврђене су првостепена пресуда у одбијајућем делу као и допунска пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је изјавила ревизију позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11...), измењеног чланом 14. став 2. Закона о изменама и допунама ЗПП ("Службени гласник РС" 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно

дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП) јер је одлука у складу са постојећом судском праксом.

По члану 23. став 3. Закона о изменама и допунама ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, а који нису правноснажно решени до дана ступања на снагу овог закона.

Тужба ради исплате поднета је 11.06.2013. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 1.820,00 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Љубица Милутиновић,с.р.**